DUBEN – distanční vzdělávání

(náměty na práci s dětmi)

Téma: **Roční období – JARO**

Obsah:

1. Pohádka „Sněženková víla“
2. Omalovánka k pohádce – první jarní květy
3. Povídej, co vidíš na obrázku
4. Proměny jarní přírody
5. Počítání teček beruškám
6. Grafomotorika – velikonoční vajíčko
7. Velikonoční vajíčka - spojovačka
8. Písnička
9. Mláďata
10. Básnička
11. Najdi jiný obrázek
12. Pozoruj venku
13. Vyrábím

Sněženková víla

Sněženková víla byla jarní víla, která vládla všem sněženkám. Díky ní tyto jarní květinky zdobí zahrádky ještě před tím, než roztaje poslední sníh. Sněženková víla nosila krásné bílé šaty, ale přesto s nimi nebyla spokojená.
„Všechny ostatní jarní květinové víly mají šaty krásně barevné. Jen já musím nosit obyčejné bílé," vzdychala.

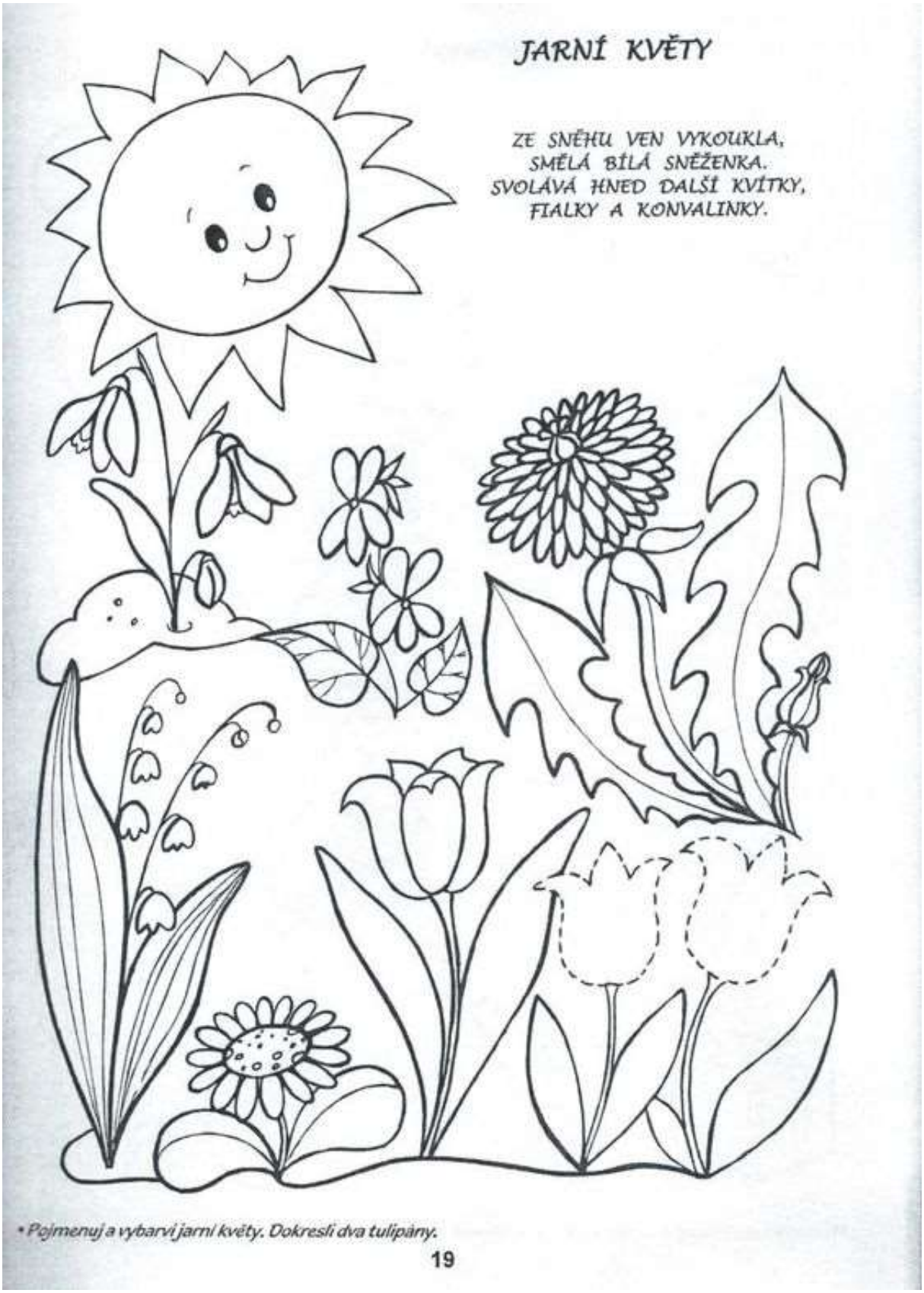

Marně se ji její kamarádky, Narcisková a Krokusová víla, snažily přesvědčit, že její šaty jsou nádherné.
„Žádná z nás nemá tak čisté a skvostné šaty jako ty. Jsou krásně bílé jako čerstvě napadaný sníh," ujišťovala ji Narcisková víla. „Jenže na sněhu vůbec nejsou vidět. Kdo si všimne sněženek, když sníh ještě neroztál?" mračila se Sněženková víla.
„To tvé žluté šaty na sněhu krásně září."
„Ale tvoje šaty jsou tak půvabné. Bílé šaty mívají nevěsty a ty jsou vždy nádherné," přidala se Krokusová víla. „Tak si je vezmu, až se budu vdávat," dupla si nožkou Sněženková víla. „Teď chci mít šaty barevné, jako máte vy."
„Ale ty si nemůžeš šaty převléknout," vyděsily se ostatní víly. „Jsi Sněženková víla, pokud nebudeš jako sněženka vypadat, nemůžou sněženky na jaře kvést."
Sněženkové víle to bylo jedno. Proč zrovna ona by měla mít nezajímavé bílé šatičky? Odlétla od svých kamarádek a začala se rozhlížet po nových šatech. Moc se jí líbí ty žluté, jako má víla Narciska. Dolétla mezi narcisky a domluvila se s nimi, že si od nich jedny šaty vypůjčí. Převlékla se a odlétla pryč.
Mezitím k narciskám dolétly její kamarádky a našly na zemi pohozené sněženkové šaty. Víly se lekly. Musí vílu Sněženku co nejdříve najít. Když nebude Sněženková víla ve svých šatech, zmizí sněženky ze všech zahrádek a trávníků.

Rozlétly se každá jiným směrem. Víla Narciska k lesu, víla Krokuska k městu. Víla Narciska po cestě letěla kolem zahrádek. Zastavila se a rozhlédla. Ráno tu ještě kvetly sněženky. Teď už po nich nebylo ani památky. Všechny sněženky ze zahrádek zmizely.
Víla Krokuska letěla kolem školky. Děti se zrovna vracely z procházky a byly nějaké smutné. Paní učitelky kroutily hlavami. Vydaly se s dětmi na procházku prohlédnout si jarní kytičky, ale nenašly ani jednu sněženku. Vůbec neví, jak je to možné.
Krokusová víla se otočila a letěla k lesu. Takhle to nepůjde. Musí spojit síly a co nejdříve najít Sněženkovou vílu. Za chvilku dohnala vílu Narcisku. Pořád ještě zamyšleně koukala přes ploty zahrádek. Víla Krokuska jí řekla, co právě zjistila u školky.
Víly přemýšlely, co dál. Najednou uslyšely slabounký pláč. Vydaly se tím směrem a našly pod větvičkou keře plakat Sněženkovou vílu.
„Pročpak tady tak sedíš a pláčeš?“ pohladily ji po vláskách. Víla zvedla uplakaná očka a vzlykla: „Když já jsem tak chtěla mít krásné žluté šaty, jako máš ty, Narcisko. Jenže teď je mám a na žádné zahrádce už nekvete ani jedna sněženka. Co tomu řeknou ostatní květinové víly? A co tomu řeknou děti, když se budou chtít se svými rodiči podívat na sněženky a žádné nenajdou? Sněženky přece jsou tak krásné kytičky s květy bílými jako čerstvě napadaný sníh nebo jako půvabné šaty nevěsty. “
Víly se na sebe podívaly. „Takže už ti nevadí, že bys nosila obyčejné bílé šatičky?“
„Ale vůbec ne. Chtěla jsem zářivé šaty, jako máte vy dvě, ale vůbec jsem si neuvědomila, že bílá barva je také důležitá. A bez bílé barvy by žádná sněženka nebyla sněženkou.“
„No, naštěstí se to dá snadno vyřešit,“ usmála se Krokusová víla a vytáhla sněženkové šaty, které vzala s sebou.
„Vy jste mi je přinesly?“ rozzářila se Sněženková víla a hned se do svých šatů převlékla. Zatočila se dokola a vzlétla. Rozletěla se nad okolní zahrádky, trávníky i parky. Všude zase kvetly sněženky. A mezi narciskami, krokusy a ostatními kytičkami jim to náramně slušelo.

2. Omalovánka k pohádce

3. Povídej co vidíš na obrázku

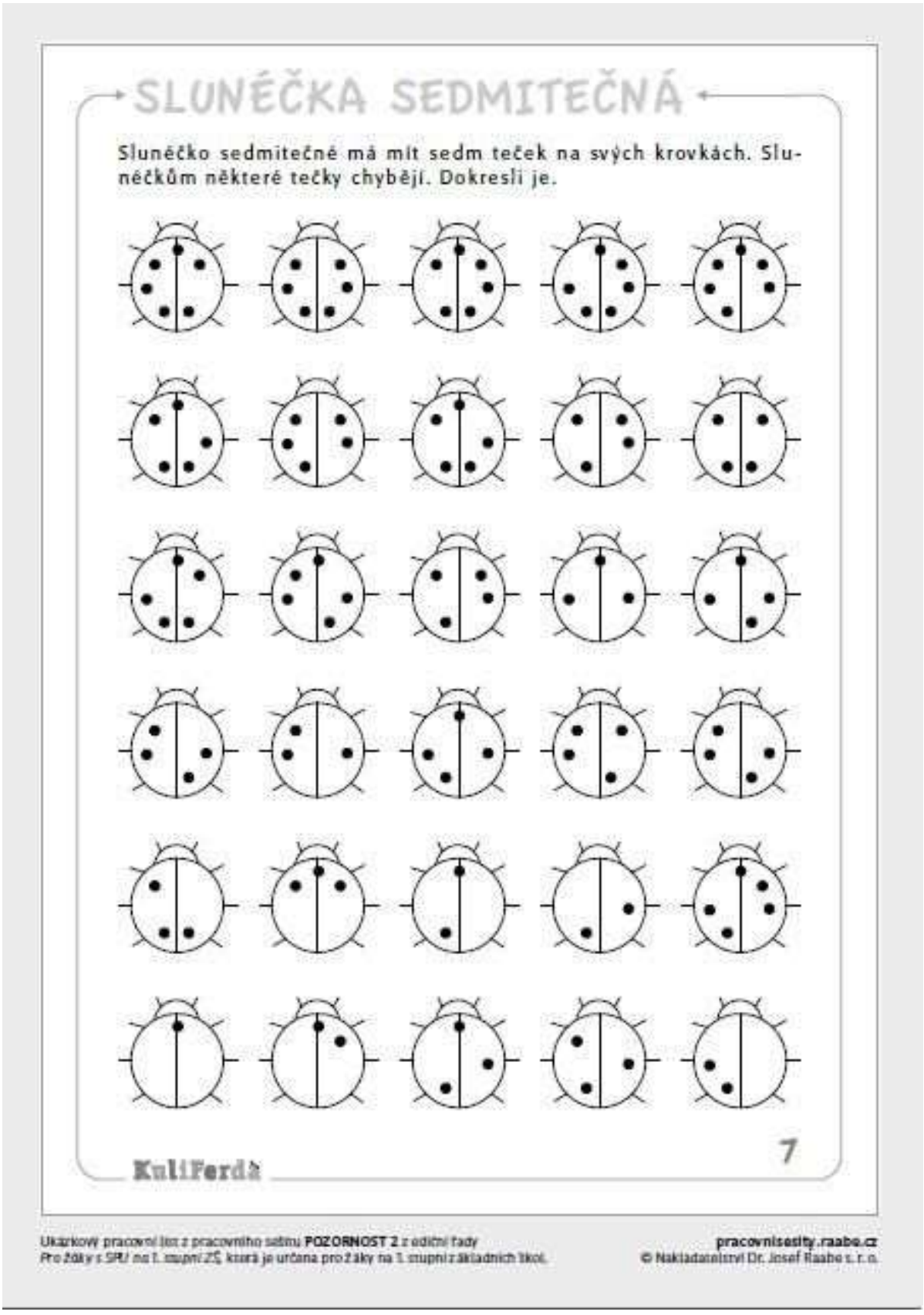

4. Proměny jarní přírody

JARO JE TU

Už je tu jaro v plné kráse. Co se všechno děje s přírodou na jaře? Vyjmenuj. Nakresli, co se ti na jaře nejvíce líbí.

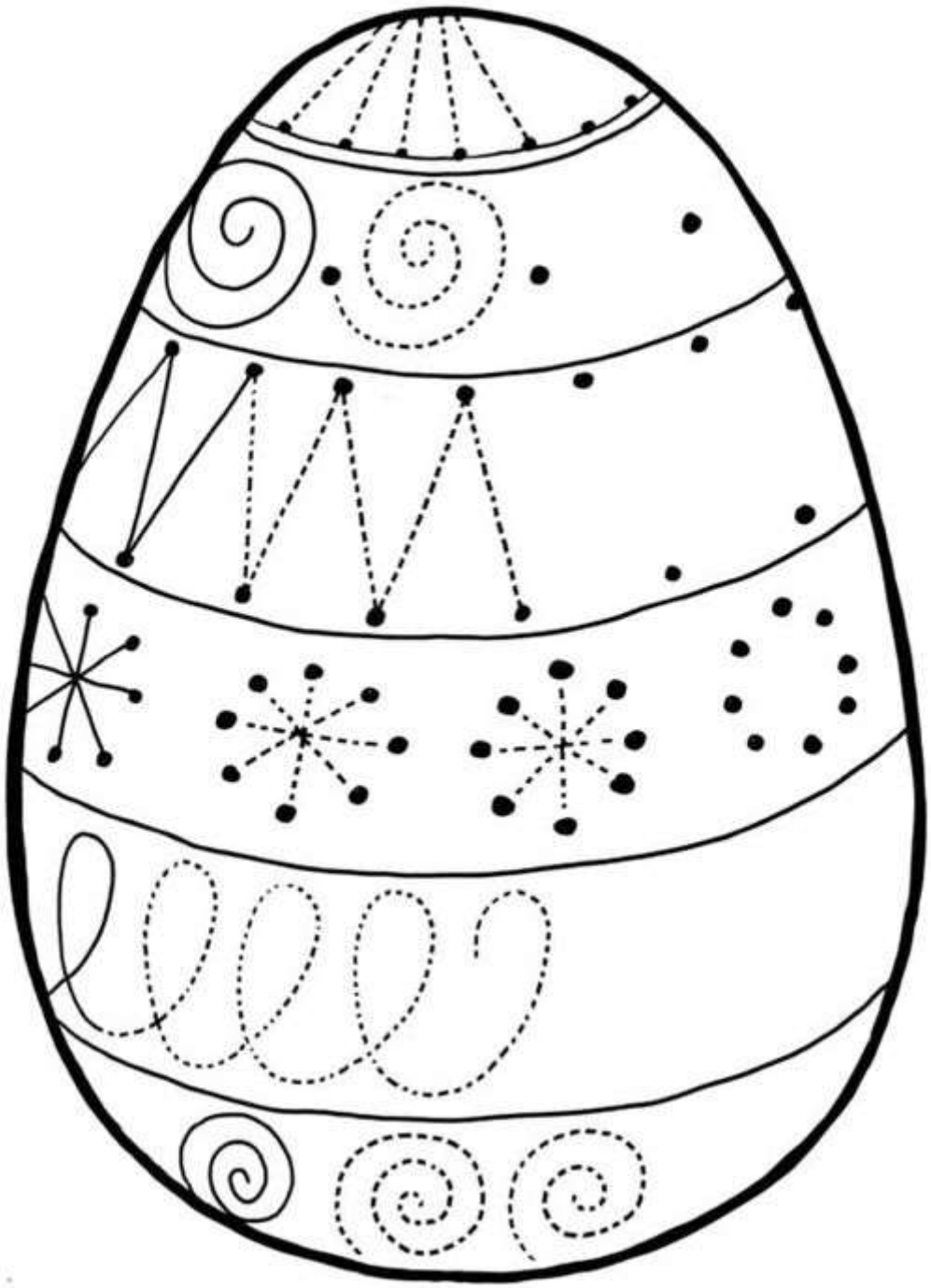
5. Počítání teček beruškám

6. Grafomotorika – Velikonoční vajíčko

Pracovní list číslo 22: **Velikonoční kraslice** (grafomotorika)
(zdobení kraslic dekorativním vzorem)

Obtáhni vytečkovaný vzor a pokračuj v řádce.
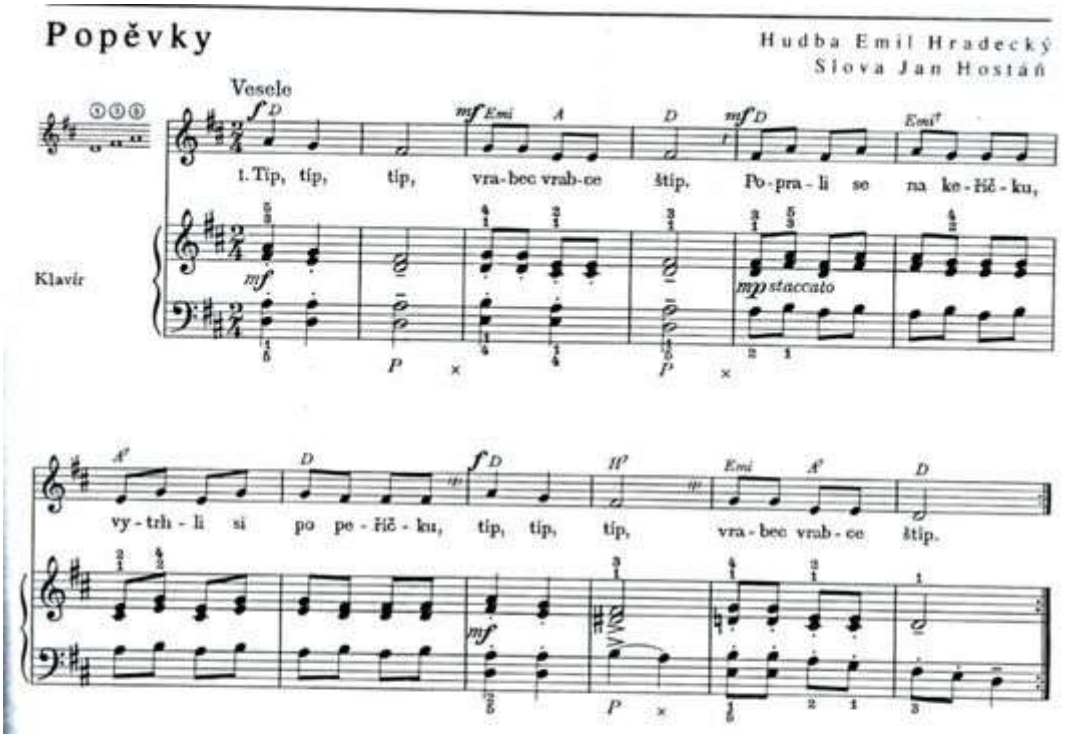

7. Velikonoční vajíčka - spojovačka

ROZBITÁ VEJCE

Už víme, že skořápky vajec jsou křehké a snadno se rozbijí. Dokážeš správně spojit rozpůlené kraslice na obrázku?

8. Písnička

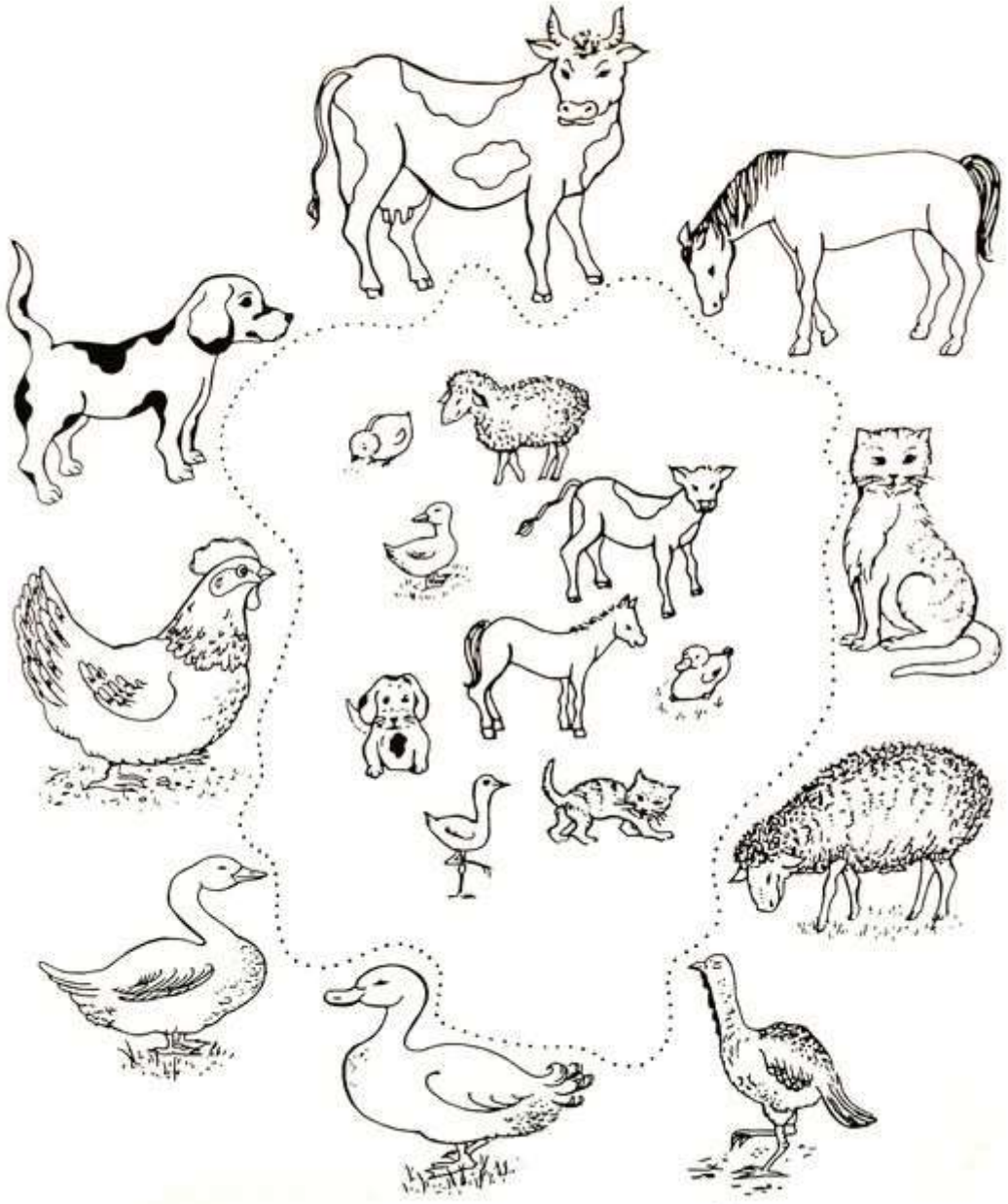
2.
Kvok, kvok, kvok,
kvočna měří krok.
Nohu zvolna, vážně zvedne,
povykroči, pak si sedne,
kvok, kvok, kvok,
kvočna měří krok.

3.
Haf, haf, haf,
pejsek už je zdráv.
Jen když někdy hafan štěkne,
ještě se tak trochu lekne,
haf, haf, haf,
pejsek už je zdráv.

4.
Mek, mek, mek,
kdo by to byl řek!
Vyběhla si koza z vrátek,
a hned rovnou na salátek!
Mek, mek, mek,
kdo by to byl řek!

9. Mláďata

Na jaře se rodí mláďátka. Najdi každému mláďátku maminku, spoj čarou a pojmenuj je. Jaké zvuky jednotlivá zvířátka vydávají? Zkus napodobit.

10. Básnička

Velikonoční koleda

ŘÍKÁME POMALU S UKAZOVÁNÍM NA DLANÍCH

Paní mámo zlatička,	Dlaně opřeme o sebe, špičky –prsty od sebe oddálíme – a stahujeme dolů, jakoby do pěsti,vznikne „srdíčko"
darujte mi vajíčka. (prosebný tón)	„prosíme"
nedáte - li vajíčka,	každá ruka zvlášť krouží zápěstí „ne ne"
uteče vám slepička, (neklesat hlasem!)	jedna dlaň narovnaná, ukazováček a prsteníček druhé ruky po ní „kráčí" ; propíst prsty a třepotat s nimi.
do horního rybníčka.	pravá ruka přejede od spod vzhůru po levé a naopak, -vytvořit kruh: spojit palce spolu a ukazováčky spolu.
A z rybníčka do louže,	prudce tlesknout jednou dlaní o druhou; prsty do sebe zasunou a palce dát na sebe – vznikne malý kruh
kdo ji odtud pomůže? (tázavé tón, výraz)	Zvednout ramena, rozhodit ruce, poté založit k pasu

TANCUJTE MYŠI

Tancujte myši,
kdekterá slyší.
Která je hluchá,
ať neposlouchá.
Která je chromá,
ať sedí doma.

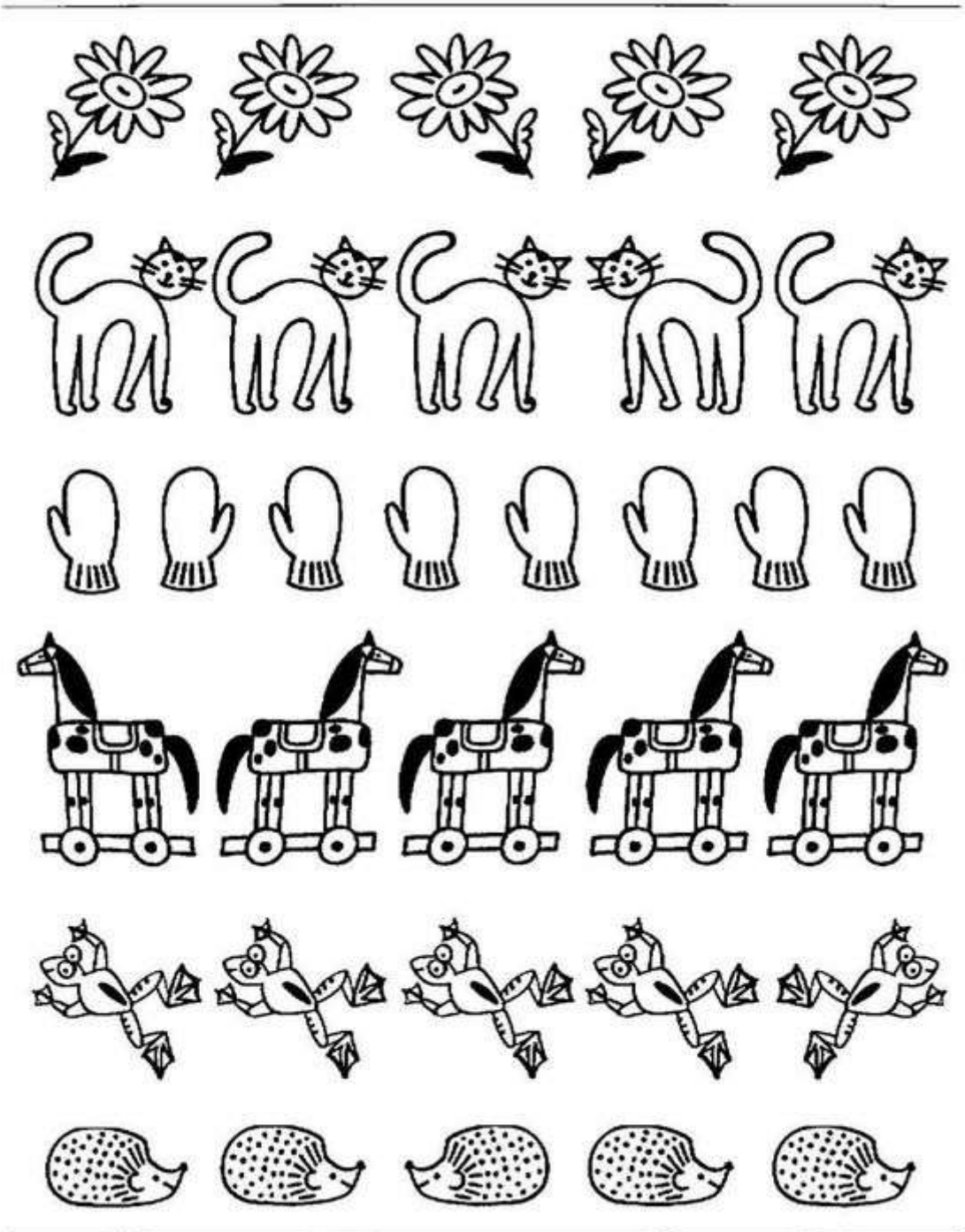
PANÍMÁMO ZLATIČKÁ

Panímámo zlatičká,
darujte nám vajíčka.
Nedáte-li vajíčka,
uteče vám slepička
do horního rybníčka
a z rybníčka do louže,
kdo jí odtud pomůže?

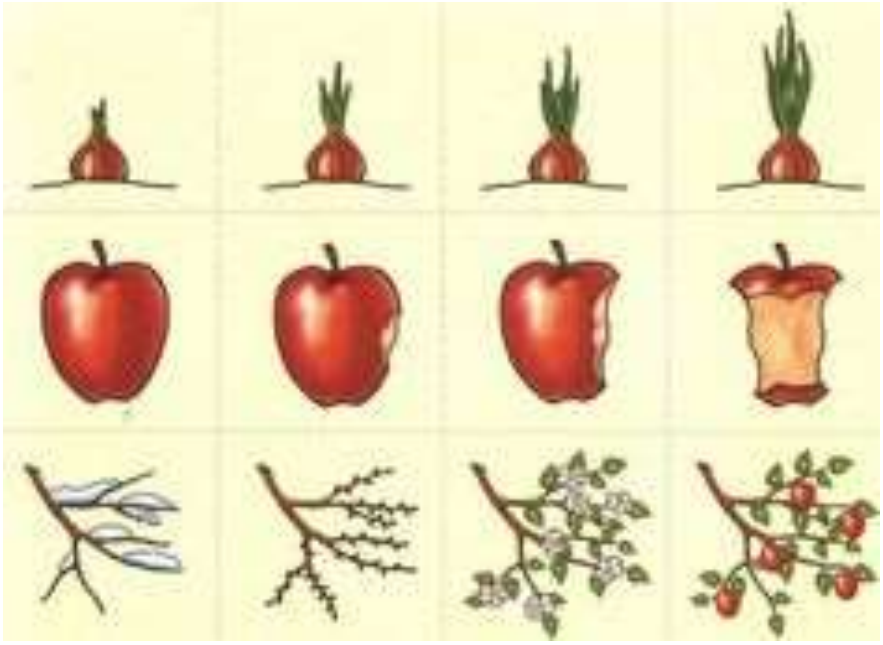
11. Najdi jiný obrázek

V každé řadě je jeden z obrázků nakreslený obráceně. Najdeš, který to je? Vybarvi ho.

12. Pozoruj venku

- venku na procházkách pozorujeme jarní kytičky a pojmenováváme je. Jakou mají barvu? Z čeho rostou? Co potřebují k růstu?
- Venku také pozorujeme mláďátka – které poznám?
- Rozkvetlé stromy – ta vůně! Proč stromy kvetou? Komu dávají potravu? Co se stane po odkvetení? (povídej nad obrázkem)

- Slavíme svátky jara – Velikonoce – povídáme si tradicích, jak se dříve slavili Velikonoce.

Co potřebujeme na zahrádce? S čím pomáhám?

13. Vyrábíme

Poprosíme maminku, aby vyfoukla vajíčko, a uděláme si společně doma velikonoční výzdobu. Nezapomeň obilí zalévat, jinak by uschlo!

